

اسبقیان حامل پیام وزیر ورزش و جوانان به مناسبت شماره ۸۰۰۰ ایران ورزشی با نقدهای منصفانه، همواره همراه ورزش کشور بوده‌اید

سید محمد شروین اسبقیان، معاون ورزش قهرمانی و حرفه‌ای وزارت ورزش و جوانان که همزمان ویژه مراسم هشت هزارمین شماره ایران ورزشی بودند، در جریان برگزاری مراسم پشت تریبون رفتند و برای حضاران به سخنرانی پرداخت. ایشان صحبت‌های خود را با این جملات آغاز کردند:

پیدا کنند. خوشبختانه با وجود سختی‌هایی که جوانان که همزمان ویژه مراسم هشت هزارمین شماره ایران ورزشی بودند، در جریان برگزاری مراسم پشت تریبون رفتند و برای حضاران به سخنرانی پرداخت. ایشان صحبت‌های خود را با این جملات آغاز کردند:

ایران ورزشی امروز در نقطه‌ای ایستاده که هر برگش، هر تپش و هر خطی که بر صفحه نخست آن نقشسته، گواه سال‌ها زحمات پنهان و بی‌منت مردان و زنانی است که در تحریریه و بخش‌های فنی این رسانه اصیل، عاشقانه تقلا کرده‌اند و از جان و وقت خود مایه گذاشته‌اند تا «ورزش» زیباتر روایت شود.

علی متقیان، مدیر عامل موسسه مطبوعاتی ایران:

ایران ورزشی روزنامه‌ای ملی است

عکس: ساجاد صفری / ایران ورزشی

مدیرعامل موسسه مطبوعاتی ایران، علی متقیان، در ابتدای مراسم برای میهمانان سخنرانی کرد و مقدم آنان را گرامیداشت که متن این سخنرانی را در ادامه می‌خوانید: «میلاد یا سعادت صدیقه طاهره، حضرت فاطمه زهرا(س) را به همه شما عزیزان تبریک عرض می‌کنم. امروز افتخار بزرگی نصیب خانواده ایران ورزشی شده است چرا که میزبان پیشکسوتان، بزرگان، قهرمانان، مدال‌آوران و افتخارآفرینانی هستیم که پرچم ایران اسلامی را بارها برافراشته‌اند و هر روز به نام شوروامان عزت و آبرو بخشیده‌اند. من سیاست‌گذار یکایک شما هستم که دعوت ما را پذیرفتید. از اینکه نمی‌توانم نام همه این عزیزان را تکتک بر زبان بیاورم و بیم آن دارم که نامی از قلم بیفتد، عذرخواهی می‌کنم؛ استادان و بزرگان ما در این مراسم حتماً حق مطلب را ادا خواهند کرد. مقدم همه شما را گرامی می‌دارم و از حضور ارزشمندتان در جشن انتشار ۸ هزارمین شماره روزنامه «ایران ورزشی» صمیمانه تشکر می‌کنم. ویژگی بازار ایران ورزشی آن است که یک روزنامه ملی است؛ روزنامه‌ای برای ایران، به دور از خط و ربط‌های سیاسی، جناحی و رنگی. ایران ورزشی رسانه‌ای است برای همه ورزشکاران، همه علاقه‌مندان به ایران اسلامی و همه کسانی که نام ایران را در عرصه‌های بزرگ جهانی سر بلند کرده‌اند.

خوشبختانه ما در رسانه‌ای فعالیت می‌کنیم که از جنجال، سیاه‌نامی، زردنویسی و رفتارهای غیرحرفه‌ای دوری می‌کند. خداوند ما را شاکریم که دل به دنیای دیگری نیستیم، دین و اخلاق حرفه‌ای را به مصلحت‌طلبی نفروختیم و بر اصول اخلاقی ایستادیم. ایران ورزشی روزنامه‌های اخلاقی محور است و این ارزش را هیچ‌گاه فراموش نمی‌کنیم. یکی از افتخارات این دوره، توجه ویژه به ورزش بانوان است؛ بانوانی که امروز در میدان‌های داخلی و بین‌المللی افتخار می‌آفرینند و نشان دادند هر جا به آنها

اگر جایی نقدی نوشته‌ایم، از سر خیرخواهی بوده، برای اصلاح امور، نه سیاه‌نامی. افتخار ما این است که منبع رسمی و معتبر خبر ورزش کشور است و حتی رسانه‌های خارجی نیز از استفاده می‌کنند

میدان داده شود، ایران را سر بلند می‌کنند. ما به پوشش اخبار ورزش بانوان افتخار می‌کنیم و آن را از وظایف ملی خود می‌دانیم زیرا رسانه‌ای هستیم برای همه مردم ایران و همه رشته‌های ورزشی. بنده خودم اهل ورزش حرفه‌ای نیستم، اما ورزش و ورزشکاران را عمیقاً دوست دارم. اگر روزنامه ایران ورزشی چنین نگاه گسترده و اخلاق‌مداری دارد، دلایلش این است که می‌خواهد همه را ببیند و همه را در بر بگیرد. ما یک روزنامه ملی هستیم و ملی می‌اندیشیم. وقتی هدف ما ایران است، دیگر رنگ‌ها، قومیت‌ها و دسته‌بندی‌ها در برابر نام ایران رنگ می‌بازد. تمام تلاش ما این است که برای ایران کار کنیم و ایران را بزرگ بداریم.

اما ناچارم نکته‌ای تلخ را نیز بیان کنم؛ نکته‌ای که گفتش برای من سخت و دردناک است. چرادر کشور ما با این همه افتخار ورزشی حتی یک برگ روزنامه ورزشی چاپ نمی‌شود؟ چه اتفاقی افتاده است که مطبوعات ورزشی به فراموشی سپرده شده‌اند؟ چرا ورزشی که ده‌ها میلیون مخاطب دارد، امروز از داشتن یک روزنامه کاغذی محروم مانده است؟

این درد بزرگی است و نمی‌توان نسبت به آن بی‌تفاوت بود. فضای مجازی جای روزنامه را نمی‌گیرد. با عرض پوزش از پیشکسوتان و اهالی رسانه باید بگویم: فضای مجازی، فضای سالمی نیست؛ هرچه بخواهند می‌نویسند، به آن‌بروی افراد بازی می‌کنند و سپس یک یادداشت را حذف می‌کنند و می‌گویند «خبر

خیابانی: ایران ورزشی به دستاورد بزرگی دست یافت

تولیدیون بوده و هنوز هم برای همه ما الگوست.» این پیشکسوت رسانه، ضمن ادای احترام به تمامی نام‌آوران عرصه ورزش و رسانه که در جشن این ورزشی حضور داشتند، تصریح کرد: «می‌خواهم به دوستان جوان عرض کنم که به خود بیایید؛ زیرا حضور چنین بزرگان ارزشمندی در میان شما نعمتی بزرگ است. همچنین یادی می‌کنیم از همه عزیزانی که از میان ما رفته‌اند. روحشان شاد و یادشان گرامی. ماشاءالله باشد به این جمع عزیز و بزرگی که امروز کنار هم هستیم. لازم می‌دانم از همه بزرگان و پیشکسوتانی که نامشان یادآور تاریخ مطبوعات و روزنامه‌نگاری ورزشی ایران است، یاد کنم. از زنده‌یاد مهدی اسداللهی گرفته تا دوستان و همکارانی که سال‌ها برای شکل‌گیری و تداوم «ایران ورزشی» تلاش کردند و امروز ثمره زحماتشان پیش روی ماست. اگر بخواهم همه نام‌ها را بگویم، شاید دو ساعت زمان ببرد؛ صدها چهره اثرگذار دیگر در عالم مطبوعات و رسانه که حضورشان همیشه برای ما مایه افتخار بوده است.»

دیگر نیستند.» آقا وصال یک ماه پیش به سوی همکارانی پر کشید که برایشان نوشته بود. همکاران تحریریه بالاافلا پس از آسمانی شدن وصال، به یاد این مطلب افتادند. سری به شماره ۷۰۰۰ دیدیم و با این مقدمه مواجه شدیم: همه به خود گفتیم کاش آقا وصال دو خط درباره خودش می‌نوشت. ما چگونه می‌توانیم مدتی را وصف کنیم که در تمام عمرش فقط نوشت و خواند و دید. بی‌آنکه حرف اضافه بزند یا دلی را از خود برنجانند. سهم نخواست و حد و حدود و اندازه گلیشم

8000

با استواری، صداقت و نگاه حرفه‌ای خود، یار و همراه ورزش کشور باشد و در مسیر رشد، تحول و اعتلای ورزش ایران نقش آفرینی کند. انتشار ۸ هزارمین شماره را به عنوان یک نقطه عطف مبارک به همه دست‌اندرکاران و مخاطبان وفادار آن تبریک می‌گویم.

احمد دنیامالی – وزیر ورزش

حذف شد.» اما اثر تخریب باقی می‌ماند. در مقابل، آنچه در روزنامه چاپ می‌شود، سند است؛ ماندگار است و قابل پاک شدن نیست. همین ویژگی، ارزش واقعی رسانه مکتوب را نشان می‌دهد. چرا ورزش ایران از این ارزش بزرگ محروم شده؟

این پرسشی است که من به عنوان مدیرمسئول باید برای آن از شما بزرگان پوزش بخواهم و اعتراف کنم که در این کوتاهی شریک بوده‌ام. آمار تأسفار است: امروز حتی یک برگ روزنامه ورزشی در کشور توزیع نمی‌شود. روزنامه‌های ورزشی ما نیراز ۲۰۰ تا ۳۰۰ هزار نسخه داشتند و امروز به صفر رسیده‌اند.

اکنون که ۸۰۰۰مین شماره ایران ورزشی را جشن می‌گیریم، از شما پیشکسوتان، قهرمانان و اهالی ورزش درخواست می‌کنم که به کمک ما بیاورید تا این حرکت بار دیگر زنده شود؛ تا عکس‌ها و نام‌های شما دوباره روی کاغذ چاپ شود؛ تا روزنامه‌های ورزشی جایگاه واقعی خود را باز پیدا کنند.

ایران ورزشی روزنامه‌ای ملی است؛ وظیفه‌اش چاپ تعریف و تمجید نیست، بلکه نقد درست و دل‌سوزانه است. اگر جایی نقدی نوشته‌ایم، از سر خیرخواهی بوده، برای اصلاح امور، نه سیاه‌نامی. افتخار ما این است که ایران ورزشی منبع رسمی و معتبر خبر ورزش کشور است و حتی رسانه‌های خارجی نیز از آن استفاده می‌کنند.

با این رمزنده متن کامل گفت‌وگو را بخوانید.

این فعال رسانه‌ای، با تجلیل از اساتید و پیشکسوتان گزارشگری فوتبال، خاطرنشان کرد: «در کنار این نام‌ها، باید از استادان بزرگی همچون عطاءالله پنهانش از پیشکسوتان گزارشگری فوتبال، بهرام شفیق و بسیاری دیگر یاد کنم؛ کسانی که هر کدام ستون‌های شکل‌گیری رسانه‌های ورزشی در این کشور بودند.

واقعاً می‌توانم بگویم هزاران نفر در روزنامه‌ها و رسانه‌های مختلف کار کرده‌اند که همگی برای ما عزیز، قابل احترام و بخشی از حافظه تاریخی ورزش این سرزمین هستند.» انتشار ۸ هزارمین شماره روزنامه «ایران ورزشی»، نه تنها یک دستاورد بزرگ برای این روزنامه و زین محسوب می‌شود، بلکه نشان‌دهنده پویایی و بالندگی عرصه مطبوعات و رسانه‌های ورزشی کشور است. امید است «ایران

ورزشی» با تکیه بر تجربه گرانمایه پیشکسوتان و استفاده از ظرفیت‌های نسل جوان، همچنان به عنوان یکی از پیشگامان این عرصه، به فعالیت خود ادامه دهد و در جهت ارتقای سطح کیفی ورزش کشور، گام‌های مؤثری بردارد.

با این رمزنده متن کامل گفت‌وگو را بخوانید.

را بهتر از هر فردی می‌دانست. آقا وصال مثل همه همکاران سفر کرده‌ام، در تمام عمر، مشق نجابت کرد و شرف و شأن خبرنگاری را پاس داشت. وقتی اسم همه خبرنگاران سفر کرده را به زبان می‌آوریم، ناخودآگاه، آهی از اعماق وجود می‌کنیم. این آه و حسرت، در مورد آقا وصال، سوزناک‌تر می‌شود چون هنوز عادت نکرده‌ایم در مورد او عنوان زنده‌یاد را به کار ببریم. روح همه همکاران عزیز و شریف‌مان در کنار خدای بزرگ در آرامش ابدی و یادشان تا ابد جاودانه.

منصور برزگر: ورزش، هیجان و واقعیتی فراتر از فوتبال

منصور برزگر، پیشکسوت نامدار کشتی ایران و از چهره‌های برجسته ورزش کشور، در حاشیه مراسم جشن شماره هشت هزار ایران ورزشی به تحلیل عمیقی از جایگاه ورزش در جوامع مختلف و اهمیت پرداختن به تمامی رشته‌ها پرداخت. وی با اشاره به نقش رسانه‌ها در انعکاس هیجان و شور ورزش، بیان داشت: «متأسفانه هیجان و شور ورزش در بسیاری از مواقع آن‌طور که باید نوشته و منتقل نمی‌شود. این مسأله باعث می‌شود تا جنبه‌های مختلف ورزش و تأثیری که بر جامعه دارد، آن‌طور که شایسته است، درک نشود.»

برزگر در ادامه سخنان خود، با اشاره به سلطه برخی کشورها در عرصه‌های بین‌المللی، اظهار داشت: «سه کشور هستند- آمریکا، روسیه و چین- که به معنای کلاسیک، آن‌گونه که ما می‌گوییم «فوتبال ندارند»، اما وقتی پای المپیک به میان می‌آید، در کسب سکوی اول، دوم و سوم پیشتاز هستند و قدرت واقعی خود را نشان می‌دهند. و آنجا است که می‌گویند ما «ورزش»

منصور برزگر، پیشکسوت نامدار کشتی ایران و از چهره‌های برجسته ورزش کشور، در حاشیه مراسم جشن شماره هشت هزار ایران ورزشی به تحلیل عمیقی از جایگاه ورزش در جوامع مختلف و اهمیت پرداختن به تمامی رشته‌ها پرداخت. وی با اشاره به نقش رسانه‌ها در انعکاس هیجان و شور ورزش، بیان داشت: «متأسفانه هیجان و شور ورزش در بسیاری از مواقع آن‌طور که باید نوشته و منتقل نمی‌شود. این مسأله باعث می‌شود تا جنبه‌های مختلف ورزش و تأثیری که بر جامعه دارد، آن‌طور که شایسته است، درک نشود.»

برزگر در ادامه سخنان خود، با اشاره به سلطه برخی کشورها در عرصه‌های بین‌المللی، اظهار داشت: «سه کشور هستند- آمریکا، روسیه و چین- که به معنای کلاسیک، آن‌گونه که ما می‌گوییم «فوتبال ندارند»، اما وقتی پای المپیک به میان می‌آید، در کسب سکوی اول، دوم و سوم پیشتاز هستند و قدرت واقعی خود را نشان می‌دهند. و آنجا است که می‌گویند ما «ورزش»

با این رمزنده متن کامل گفت‌وگو را بخوانید.

کاش آقا وصال از خودش می‌نوشت

به همین سرعت ۱۰۰۰ شماره از عمر ایران ورزشی سپری شد. شماره ۷۰۰۰ رسیده بود و ما همه ذوق‌زده بودیم. قرار بر این شد که همه بچه‌های تحریریه یادداشتی درباره خاطراتشان از سال‌های حضور در ایران ورزشی بنویسند. آقا وصال روحانی‌گفت، من برای همکاران درگذشته می‌نویسم. خلصت او همین بود. همیشه آنهايي را یاد می‌کرد که نبودند. بچه‌هایی که مورد بی‌مهری قرار گرفته بودند، ظلمی به آنها شده بود یا از دنیا رفته بودند. قرار شد استاد وصال برای آسمانی‌های تحریریه

بنویسد. از استاد پرویز زاهدی، استاد منوچهر لطیف و استاد حسین حصاری تا حسین حیدری، آرش رستم‌نمدی، ایرج باباجانی، حسین جواد و میلاد اسلامی. و جقدر خوب نوشت درباره همه این همکاران ارجمند: همه را با شرح بسط معرفی کرد. از آخرین پرواز حسین و میلاد که برای دیدن بازی پارسلونا و رتال قسد سربه اسطانی را داشتند و قربانی جنون یک کمک‌خلبان شدند. از سرتا پی که اجازه نداد بیش از این خنده‌های جذاب حسین حیدری را ببینیم و بشنویم.

از آمارهای درست آرش که همیشه با حساسیت درباره آن حرف می‌زد، از روحیه مثال‌زدنی ایرج با آن شوخی‌های محترمانه و لطیف و دو بزرگ کشتی‌نوسی یعنی حسین حصاری و منوچهر لطیف که استاد بودند ولی هیچ‌گاه از بالا به پایین به بچه‌ها نگاه نکردند، واقع عجیبی داشتند و از خودترپبینی متغیر بودند. آقا وصال از همه نوشت و چه خوب نوشت؛ اما شروع طلبش از همه سطرهای آن مطلب، تلخ‌تر بود: «چرا باید از خود بنویسم؟ ترجیح می‌دهم از همکارانم بنویسم. همکارانی که